

بچه‌ها سلام. چه خبر؟ حال و روزتون چطور؟ شنیدیم بعد از تموم شدن امتحانات، قراره شما رو بیشتر از قبل ببینیم و دلتنگی مون رفع بشه، درسته؟ تو این روزها که نه خبری از برف و برف‌بازی و نه دل مشغولی‌های مدرسه، وقت زیادی برای دورهمی و خوش گذرونی دارین؛ دورهمی‌های «جوانه» می‌تونه فرصت خوبی برای بودن در کنار دوستان و گپ زدن باشه. اگه دوست دارین سری به تحریریه بزنین، با ما در تماس باشید. دریافت شعر و داستان و یادداشت‌های شما هم که همیشه خوشحالمون می‌کنه.
شماره پیامک ۰۹۹۹۰۹۹۹
آیدی و شماره تلگرام @zendegiisalam
۰۹۲۱۵۲۰۳۹۱۵
تلفن تحریریه ۰۵۱۳۷۶۳۴۰۰۰

من رو ببینید!

PV!

همه ما دوست داریم، دیده بشیم و دیگران هم زندگی مون تأییدمون کنن که هیچ اشکالی هم نداره. بخشی از شناخت آدم نسبت به خودش از طریق تصویری که دیگران از اون توی ذهنشون دارن، شکل می‌گیره و طبیعی هم هست که آدم دلش بخواد، این تصویر خیلی خوب و قشنگ باشه. خب پس مسئله چیه؟ گاهی این تلاش برای دریافت تأیید و توجه، خیلی زیاد میشه و همه توان و انرژی آدم رو به خودش معطوف می‌کنه؛ آدم هر روز و هر لحظه به این فکر می‌کنه که چطور خوشایند دیگران باشه و معمولاً هم موفق نمیشه. مسئله مهم‌تر وقتی پیش میاد که آدم برای جلب توجه دیگران به خودش از روش‌های اشتباه استفاده کنه؛ مثلاً کسی که مدام

خودش رو به غمگینی، مریضی و ناامیدی می‌زنه ممکنه حواس دیگران رو به خودش جلب کنه اما داره از خودش یه تصویر ناخوب ارائه میده. نکته مهم بعدی این که کسانی که من دوست دارم حواسشون بهم باشه، از من چه توقعی دارن؟ ممکنه از این نیاز من سوءاستفاده کنن؟ مثلاً برای این که دانش آموز خوبی به نظر برسم، لازمه یک سری از کارهای معلمم رو انجام بدم؟ برای ایجاد تصویر یک دوست مهربان و همراه، لازمه خودم رو به در دسربندام و به همه حرف‌های دوست‌هام گوش بدم؟ به این چیزها فکر کن و نظرت رو راجع بهشون برامون بنویس.

بررسی محبوبیت برنامه‌های تلویزیون در بین نوجوان‌ها

سه‌م ما از تلویزیون چی شد؟

مهین ساعدی - کافی است تلویزیون را روشن و چند کانال را بالا و پایین کنیم. در هر کانالی که انتخاب شود حتی برای دقایقی، برنامه‌های به اصطلاح مناسب برای کودکان و نوجوانان در نظر گرفته شده است. این برنامه‌ها چقدر برای شما جذاب هستند؟ پایه ثابت کدام شبکه یا برنامه هستید؟ اصلاً به تماشای تلویزیون علاقه‌ای دارید؟ نظر شما درباره برنامه‌های نوجوان در رسانه ملی چیست؟ در دورهمی این هفته با «آیلین خسرو جردی»، ۱۴ ساله، «شکیبا الله‌آبادی»، ۱۶ ساله و «سارا آسائی»، ۱۴ ساله درباره برنامه‌های نوجوانانه تلویزیون گفت‌وگو کردیم، با ما همراه باشید.

عکس‌ها: صادق ذبیح

■ تلویزیون مال ما نیست

«آیلین» خنده‌رو می‌گوید: «من هروقت از مدرسه به خانه برمی‌گردم جلوی تلویزیون ولو می‌شوم و بدون توجه به شبکه خاصی، کانال‌ها را عوض می‌کنم تا یک برنامه توجهم را جلب کند و پای آن بنشینم. به رده سنی برنامه‌های تلویزیون توجهی ندارم و ممکن است ساعت‌ها پای کارتون‌های شبکه «پویا» هم بنشینم! به نظر من تلویزیون در ساخت برنامه‌های مخصوص نوجوان اصلاً موفق نبوده، مثلاً من می‌دانم شبکه «امید» برای نوجوانان است ولی وقتی برای برنامه‌هایش که اصلاً جذاب نیست، هدر نمی‌دهم؛ ترجیح می‌دهم این است سریال‌های شبکه «نمایش» یا «آی‌فیلم» را ببینم چون بیشتر با دنیای واقعی و مشکلات جامعه آشنا می‌شوم. اگر خودم برای هم سن و سال‌هایم، فیلم بسازم ترجیح می‌دهم فیلمی بسازم که باعث شادی شود. نمره من به برنامه‌های مخصوص نوجوان تلویزیون ۳۰ از ۱۰۰ است. بیشتر، برنامه‌هایی در تلویزیون جذاب است که می‌گویند مناسب سن ما نیست اما به نظر من به اندازه کافی بزرگ شده‌ایم و می‌خواهیم بدانیم، مگر محتوای آن فیلم‌ها چیست که حق نداریم ببینیم!»

■ اینترت، حریف قدر تلویزیون

«شکیبا» پرانرژی و بانشاط می‌گوید: «من عاشق تلویزیون و برنامه‌هایش هستم، غیر از برنامه‌های تلویزیون چیزی نمی‌بینم اما واقعاً برنامه مناسبی برای نوجوانان وجود ندارد، مشخص است برای نوجوانان فکری نکرده‌اند چون برنامه‌های تلویزیون از دو حالت کودکانه و بزرگ سالانه جدا نیست. خودم بیشتر برنامه‌های آموزشی - درسی و سریال‌ها را دنبال می‌کنم چون سریال‌ها باعث می‌شوند خانواده‌ها کنار هم جمع شوند، همچنین با مسائل و مشکلات دیگر زندگی هم‌آشنایی می‌شوم، مثلاً وقتی سریال «سایه‌بان» را می‌بینم، با مشکلات بقیه آشنا می‌شوم و فکر نمی‌کنم فقط خودم مشکل دارم، از این لحاظ برایم آموزنده است. البته به نظر دوستان و اطرافیانم فضای مجازی، کانال‌ها و شبکه‌های اجتماعی خیلی جذاب‌تر از تلویزیون و برنامه‌هایش است. شبکه امید و پویا برایم جذاب نیست چون برنامه‌هایشان کودکانه است و احساس کوچکی بودن به من می‌دهند. اگر قرار باشد فیلم بسازم حتماً طنز، ترسناک یا پرهیجان خواهد بود! نمره تلویزیون از نظر من ۴۰ از ۱۰۰ است، آن‌هم فقط به دلیل سریال‌ها و برنامه‌های طنز ش.»

■ کمی فیلم ترسناک لطفاً!

سارا که از دوستانش آرام‌تر است، می‌گوید: «من کمتر برای تلویزیون وقت می‌گذارم و بیشتر خودم فیلم و پویانمایی داندلدم می‌کنم، چون بیشتر فیلم‌ها حتی فیلم‌های داخلی در تلویزیون آن‌قدر سانسور می‌شود که کلاً داستان‌شان تغییر می‌کند. برنامه‌های طنز مثل خندوانه برایم جذابیت داشت چون این مدل برنامه‌ها علاوه بر شاد بودن، باعث می‌شود حس کنجکاوی‌ام درباره آدم‌های معروف هم رفع شود! بیشتر ژانر وحشت و فیلم‌های ترسناک و پرهیجان را می‌پسندم که معمولاً در تلویزیون چنین فیلم‌هایی نمایش داده نمی‌شود. اگر هم بخواهم فیلم بسازم، فیلم‌های طنز و شاد که رفع خستگی کند برایم اولویت دارد تا هم سن و سال‌هایم از این ژست غمگینی و افسردگی که بیش‌ازمد شده، فاصله بگیرند. به نظر من تلویزیون کار خاصی برای نوجوان انجام نمی‌دهد و با ارفاق به آن نمره ۳۰ می‌دهم!»

آثار شما

نامه‌ای از طرف شانس!

سلام دوستان! من شانس هستم. انسان‌ها عقیده دارند با وجود من، تمام مشکلاتشان حل می‌شود اما این کاملاً اشتباه است. معمولاً وقتی کسی در کاری موفق می‌شود یا زندگی‌اش بر اساس یک اتفاق، رنگی دیگر می‌گیرد، اطرافیان می‌گویند شانس در خانه‌اش رازده و او هم در راز کرده است. ولی باید بگویم من بیکار نیستم در کوچه و خیابان بگردم، زنگ در هر خانه‌ای را که از شکلیش خوشم‌آمد بزنم و تازه منتظر شوم صاحبش هم بیاید. در فکر من این یک کار بی‌پوده است. هر انسانی با تلاش و همت خود در زندگی، من را برای خودش به وجود می‌آورد. مثلاً سال پیش به یک دختر ۱۸ ساله که دو سال برای کنکور درس خوانده و روی جواب سوالی مانده بود، کمک کردم. لحظه‌ای رفتم توی مغزش و جواب سوال یادش آمد ولی دلم سوخت که یادی از من نکرد. کمی دلخور شدم ولی به‌روی خودم نیاوردم. همه انسان‌ها روزی خوش شانس می‌شوند اما اگر همیشه با افکار و اعمالشان مرا به سوی خود بخوانند، در زندگی‌شان حاضر می‌شوم و در رسیدن به اهدافشان به آن‌ها کمک می‌کنم. خوب است این توصیه را از من بپذیرید که هیچ‌وقت تصمیم عجولانه نگیرید چون برایتان بد شانس می‌آورد. ارادتمند شما، شانس!

نویسنده: سیده‌مانده هاشمی، ۱۵ ساله

#حال خوب

عکس: مبینح دهقانی

محمد ۱۴ ساله می‌گه: «حال خوب به نظر من یعنی شور و شوق در درس خوندن داشته باشی؛ چون به نظر من درس خوندن، ساده‌ترین کار دنیاست و نتیجه خوبی هم داره. رتبه اول مدرسه شدن از اون چیزهاست که من رو خیلی خوشحال می‌کنه.»

دریچه

چرا چشم‌گره در تاریکی می‌درخشد؟

درخشش زیاد چشم‌گره‌ها هنگام شب، توجه شما را هم جلب کرده است؟ تا حالا فکر کرده‌اید که این درخشش از کجا می‌آید و چه دلیلی دارد؟ یکی از اندام‌های گره به در شکار به این حیوان کمک زیادی می‌کند، چشم‌های اوست؛ از آن‌جا که گره به بیشتر شب‌ها به شکار می‌رود، چشم‌هایش در تاریکی خیلی خوب محیط اطراف را تشخیص می‌دهد. روزها مردمک چشم‌گره به باریک می‌شود و به صورت یک خط یا روزنه بسیار کوچکی در می‌آید. پشت چشم‌های گره به، ماده‌ای وجود دارد که شبیه یک ورقه نقره صیقل کاری شده است؛ این ماده تمام قسمت پشت چشم‌گره را می‌پوشاند و تمام نوری را که وارد چشم این جانور می‌شود، منعکس می‌کند. به همین دلیل اگر هنگام شب، نوری به چشم‌های گره به بتابد، چشم‌های این جانور مثل فانوس روشن می‌شود و می‌درخشد.

منبع: دایرة المعارف «به من بگو چرا و چگونه؟!»، نوشته آکار دی لنوکوم، ترجمه سعید درودی

ایده‌واچرا: مرادی، میرجانیان

وقتی از گرفتن کارنامه حرف می‌زنیم...

کمیک